

מטעמים לטובה ערבית

תזריע-מצרע

תשפ"ג	בני ברק	ירושלים	חיפה	באר שבע
הדלקת נרות	6:52	6:36	6:44	6:53
מוצאי שבת	7:53	7:51	7:54	7:53
רבינו תם	8:27	8:30	8:30	8:29

נא לשמור על קדושת הגליון

הכל לטובה!

"והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת" (ד-ו) תארו לעצמכם, כמה דמעות הורידו בני המשפחה כאשר הכהן הוציא צו הריסה על ביתם, כאשר פסק שיש נגע צרעת בביתם. הלא זהו ביתם החם ומבצקם, וכעת הם נאלצים להרס הכל ולגלות אל הלא נודע. מי יודע כמה זמן יצטרכו להטלטל עד שיוכלו לבנות בית חדש מכספם... אך לפתע, ברגע שהתחילו לסתור את הבית, אורו עיניהם כשמבין הפתלים ההרוסים בצבצו יהלומים ומרגליות טובות ומזהירות כשמש בצהרם. היו אלה אוצרות שהתביאו האמורים בקירות ביתם!

בחור ישיבה יתום, שהיה נחשב עלוי בשיבתו ספר, שבאשר הגיע לפרקו, פרק "האיש מקדש", הוא סגר שדוך עם בחורה שהוריה היו דלי אמצעים ולכן לא היו יכולים לסיע בהוצאות החתונה. כשחזר לשיבה, נלגנו עליו חבריו, ואף יעצו לו לפרק את השדוך, שהרי לפי רמתו היו צריכים לתת לו דירה כדי שישב וילמד ללא טרדות הפרנסה. אך הוא לא שמע לעצתם, בטח בה' והתחתן עמה.

למים, ארצה מלחמת העולם השנייה והגרמנים פלשו גם לעירם. אלו שלא היתה בבעלותם דירה - ארזו מזודות וברחו על נפשם, אך אלו שהיו בבעלותם דירות - התקשו להפרד מהן, נשארו קווי לטוב, אך לבסוף עלו בסערה השממה, ה' יקם דמם. "לאחר שנים התגלה כי נד ההשגחה גלגלה לטובה שלא היתה לי דירה!" ספר. "אף מה שנראה נרעה וכחשוך - יתכן שבגרות המים תמצא שהוא טובה גדולה ופתח להצלה!" אותו בחור נהפך למים לשמש ראש ישיבת פונוביז', הלא הוא הגאון הרב אלעזר מנחם מן זצ"ל.

כאשר הגאון רבי משה הכהן זצ"ל, הגיע להתגורר ב'אלחראר' שב'רבא, חפש דירה למגורים ולבסוף מצא, אך השכנים ספרו לו שאנשי הבית היו בעלי מצה ומריבה, קטטה ומחמה. זהו בית שהיה בו הרבה "שמח"...

לפני שהצדיק נכנס להתגורר באותו בית, הוא שכר פועלים שיכלפו את הטיח מקירות הבית ויצבעו אותו מחדש, כי אמר שהקטטות והמריבות טמאו את הבית כצרעת של נגעי הבתים, והוא חושש שהדבר ישפיע גם על בני משפחתו.

קבוצת סוחרים

יהודים מתמין עשו את דרכם אל העיר הגדולה לצרד מסחרם. בערב שבת קדש פרשת מצרע, הגיעו לאחד הכפרים היהודים ונותרו לשבת במקום. אחד מבין הסוחרים היה צעיר קל דעת, שהיה רגיל לעשות מעשי קונדס. הוא אמר לחבריו: "תראו מחור איך אני גורם לכל המתפללים לסקרן וחדו כעורבים בשעת קריאת התורה".

הסוחרים הביעו את חסר אמונם, אולם הוא הצליח להפיק את זממו:

הוא קנה את העליה העוסקת בנגעי הבתים, וכמנהגם של עדת בני תימן שהעולה לתורה קורא את עלייתו - עשה כך גם הוא. כשהגיע למלים "שקערורת ירקרקת", שבש בכונה את ההגוי הנכון של האות קו"ף, שהיא עמקה יותר מהאות כ"ף, וקרא בהגוי שגוי: **שקערורת ירקרקת.**

המתפללים, שהקפידו בקנאות על ההגיה השמורה להם ממסורת אבותם, מיד נחרדו ותקנו אותו, כשהם מדגישים כיצד הקו"ף העמקה צריכה להשמע. כך נשמעו בחלל בית הנקטת קולות שהזכירו את קרקורי העורב...

העולה הסתובב אל חבריו וקרץ להם בעיניו לאות לנצחון... לא עברו ימים רבים ואותו סוחר חלה במחלה קשה ונפטר ממנה בקצור ימים ויטנים, כשפלם תולים את סבת מותו בזלזול ספר התורה ובחלול כבוד בית הנקטת.

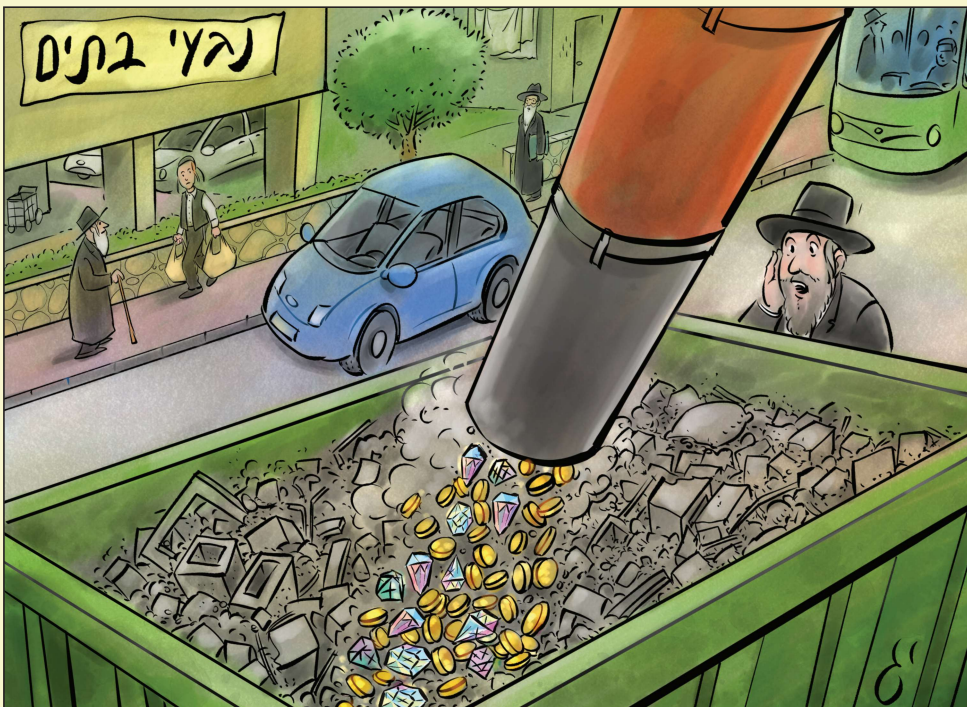
יהודי הגיע מרחוק כדי לקבל את ברכתו של ה"כהן הגדול" רבנו ה"חפץ חיים" זצ"ל. לאחר שירד מהרפכת בראדין, הוא הבחין באדם זקן ושאלו: "תאמר לי בבקשה, אתה יודע היכן גר הגאון הצדיק רבי ישראל מאיר הכהן?"

"כן, אני יודע, הוא גר בבית שם, אלא שכבודו טועה, הוא אינו גאון ואינו צדיק". התרגז האיש וסטר לזקן על חצפתו לדבר סרה על אחד מגדולי הדור.

כעבור זמן מה, דפק האיש על דלת ביתו של ה"חפץ חיים". כשנכנס אל הבית כמעט התעלף - הרי זהו הזקן שלו סטר מקדם... האיש נפל לרגלי ה"חפץ חיים" ברעדה והתחנן שיסלח לו. הרגיעו ה"חפץ חיים" ואמר: "תנוח דעתך! הסטירה שספגתי הגיעה לי, שהרי בעצמי כתבתי בספרי שאסור לאדם לדבר רכילות ולשון הרע אפלו על עצמו". (מה אהבתי תורתך)

הצפור העקשנית

"ללכת למטהו שתי צפרים חיות טהרות" (ד-ד) היה זה בכ"ד בניסן תשע"ז, בשעת צהרונים בהירה ונעימה. בחלון בית משפחת כהן,

הרב כהן נרעד. בכל ערב, במשך שנים, למדו בביתם בקביעות שתי הלכות בספר "חפץ חיים". בחדש אדר האחרון התחננה הבת שלהם, שהייתה הרוח החיה בלמוד שתי ההלכות הימיות, ועם כל טרדות החתונה וההכנות לקראת פסח, הפסיקו, בלי לשים לב, את הקביעות הנפלאה הזאת. **לא יאמנו!** בביתו עלה ברמה קול ללמוד הלכות לשון הרע במשך שנים, אך לפתע נפסק בחדש אדר. בחדש ניסן החלה הצפור להתעצב בחלון, נוקשת ללא הרף, מבקשת משהו! היתכן כי דוקא אז הסבה שהביאה את הצפור לחלוננו? האמנם היא מתעצבת להזכיר את חובת הלמוד היומי ואת ההתחזקות בשמירת הלשון?!

עוד באותו יום קבלו על עצמם הרב כהן ויבני ביתו להתחזק בלמוד שמירת הלשון, לא לוותר על הלמוד ההלכותי מדי יום. וראו זה פלא – שלולא ספר לנו מפי הרב כהן בעצמו היה קשה להאמינו לו – אך אלה הן העבודות ללא פחל ושרק:

ביום המחרת התעצבה הצפור בחלון, הביטה אל תוך הבית, אך כבר לא נקשה, כביכול מבקשת לודא שהלמוד היומי נשמר בקפידה רבה... לאחר יומים, פסקה הצפור מלהתעצב על אדן החלון, נעלמה ואיננה!

הבה נתבונן במסר הכביר העולה מהספור, שגבוריו חיים עמנו ומעידים עלינו בכל פה. אמנם את התזכורת הם קבלו, אבל בעצם זו תזכורת עבור כלנו: כמה חשוב ליחד זמן ללמוד ההלכות, להתחזקות יומית בשמירה על טהרת הפה והלשון.

הבה נאמץ את המסר הזה אל לבנו, נהדהד את צפצופי הצפור ההיא באזנינו. אם לא עכשו – אימתי?! נתפס את עצמנו בידיים, לכונו לנו סדר למוד קבוע בהלכות שמירת הלשון, לקבע לעצמנו דקות התחזקות יומיות שישמרו על לשוננו מפל לשון הרע. כך נבטיח שפינו ישאר טהור ושמור מפל רע, ונזכה בחיים ארוכים ומאירים, שמחים ומאשרים! (מאת ושנים ספורים)

אירכון! אירכון!
כבוד חסידים
24 אדר

הלכות כיבוד הורים ע"פ פסקי הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

לקום בפני אביו כשאומר שעור ברבים
 שאלה: הבן מוסר שעור ברבים ואביו נכנס באמצע השעור לבית המדרש, האם יקום הבן לכבודו?
 תשובה: בודאי שחייב הבן לקום לכבוד אביו, ואין בזה בטול תורה. רצון הבורא שילמדו תורה כדי לקים את המצוות, ומגיד השעור צריך להראות לכלם איך מקיימים את המצוות, ואין כאן פטור של "עוסק במצוה פטור מן המצוה".
 (באדיבות הרב בן ציון גולדברג ידלר שליט"א עורך הספר "למען אירכון" (yadlerbengmail.com))

בקומה השלישית של בנין המגורים בשכונת 'רמת שלמה' בירושלים, התעצבה לה צפור דרוז רגילה למראה.

הצפור נעמדה על אדן החלון, נתמכת בסורגים המקיפים אותה מכל עבר, והחלה מנקרת, נוקשת, מצפצפת ומכה על החלון. כשזה קורה במשך דקה שתיים – זה סביב, כשזה קורה במשך עשר דקות – זה מעט מוזר. כשזה קורה במשך כל היום – זה משנה מאד, מאד משנה.

אך כשהדבר חוזר על עצמו יום אחר יום – זה כבר הרבה יותר ממשנה, זה מסיט את תשומת הלב ומתחיל לנקר בראשם של בני הבית. הצפור התעצבה מדי יום ונקרה את החלון. כל נסיונות הגרוש, תלית דיסקים, הצבת דחלילון ודוקרינים – לא הועילו. כלום לא עזר, כלום.

יום ועוד יום חולפים, ובני המשפחה לא יודעים את נפשם. משהו מוזר עובר על ביתם. זה כמה ימים שהפכו כבר לשבועות, כל יום בדיקנות, בלי אחורים ובלי חסורים, מתעצבת הצפור על משמרתה, ומפרה את השקט בצפצופיה ובדיקיותיה על החלון. גם אם נפלה מהחלון, הטמנו לה מכשולים, או שהיא גרשה בחמת זעם – תמיד מצאה את הדרך לחזור ולהתעצב באותו חלון, למצא מקום לכפות רגליה ולהוסיף להכות ולצפצף בעצמה הולכת וגדלה...

העינין המוזר הוסיף ונמשך, ובני הבית כבר עשו הכל: נסו כל פדיון נפש אפשרי, זעקו גרון נחר: "מחול לך", וערכו סביבה סיבובים, תקונים, פרקי תהלים ועצות אחרות. כל סגלה נסתה, כל כלי טכני, רוחני, גשמי או מקצועי – נסה והכמר בכשלון מוחץ. שוב ושוב הצפור כאן, לא מתפונת לוותר על ההרעשות שאינן פוסקות...

כבר חלף יותר מהדש ימים של סיוט מתמשך, ולאחר חג השבועות החליט ראש המשפחה, הרב אהרן כהן, לגשת לכתל המערבי ולשאת תפלה כמה מעמק הלב, כדי להבין מה הרמז הנשלח אליו משמים באמצעות הצפור, מהו הקול שאותו עוף השמים מוליך אליו. לאחר שגשש תפלה נרגשת, נזכר ביונתו בן עזיאל שעליו נאמר שעוף הפורח מעליו היה נשרף, והרהר לפתע, שאולי בספרו – תרגום יונתן בן עזיאל על המקרא – ימצא את הפתרון לבעיית הצפור.

הוא החליט לחפש בתרגום יונתן בן עזיאל, למצא מקום שבו הוא דן בנושא הצפרים. כשפתח את הספר בפרשת השבוע הנוכחי – פרשת מצרע, הביט בתרגום ובפרשו ונחרד מהגלוי המרעיש שלפניו. עיניו נצתו באחת, ידיו נרעדו, הדברים הכתובים חרדו את נפשו.

וכך כתב התרגום יונתן (ויקרא ד-ז): "ויחי אם עתיד ההוא האיש ללקות שוב בצרעת – תשוב הצפור החיה לביתו ביום ההוא".

שתי צפרים היה מביא המצרע, שגעגש על דבור לשון הרע, ביום טהרתו. האחת נשחטת, והשנייה משליחת לחפשי. מגלה התרגום יונתן את משרת שליחת הצפור לחפשי: כדי שאם, חלילה, יחטא שוב היהודי בלשון הרע ועתיד ללקות בצרעת, תשוב הצפור המשחררת לביתו, תנקש ותזכיר: לא, אדוני! אל תפשל שוב בלשון הרע! זכר נא את הצפור שהבאת בעבר לאחר הצרעת, שמר פיך ולשונך!

הרב כהן היה המום. האמנם? צפור נוקשת בחלון – זו משמעתה? ענין של תקון חטא לשון הרע? על מה מדבר? הוא החל להרהר בקורות אותו, מבקש להבין מה קרה. ואז נזכר בבבלה:

סדר ל"ג בעומר
מבית אוצרות

ביאורים סיפורים מדרשים ומנהגי ל"ג בעומר מאוצר יהלומי המועד בתוספת שירים ופיוטים לכבוד התנא רבי שמעון בר יוחאי

ניתן להשיג בחנויות הספרים להזמנות: 1-800-39-39-38

מבצע ענק! בהחייבת ל-3 שנים **מזמינים מנוי** << מקבלים: **נגן DOQQ** איכותי **15** לחודש **מ ת נ ה!**

עלון מטעמים לכל שבת וחג **15** לחודש

6 ספרים לבחירה ועוד מתנות נוספות! **1-800-39-39-38**

אוצרות • רח"ה הרב רוזנבוסקי 7 בני ברק 052-766022 • פקס 03-6197222 • חש"בנק הדואר 4176112 • ניתן להזמין בעברית, אנגלית, רוסית וספרדית וכן לחו"ל • לע"נ רחמים בן שולמית, עדה בת מירה, רונן בן עדה ודנה בת עדה ז'ל תנצבה